

[Hækkerup.]

har formentlig Lov til at gaa ud fra, at Erstatningerne, for saa vidt angaar de vest-allierede, vil blive fordelt overensstemmende med de Kvota-Dele, der ved Slutprotokollens Afsnit I, Artikel 1, er tillagt de enkelte Lande. Dette bliver for Danmarks Vedkommende for de to der nævnte Kategorier henholdsvis 0,25 og 0,35 pCt.

Hele Ordningens foreløbige Karakter har fundet Udtryk deri, at de Beløb, der indkommer ved Konfiskation af tysk Ejendom her i Landet, skal indsættes paa en særlig Konto i Nationalbanken, saaledes at Danmark, som den højtærede Handelsminister udtrykte det, staar som en Slags Værg for det paagældende Beløb i Forhold til de allierede Nationer. Men jeg forstod ogsaa den højtærede Handelsminister saaledes, at han regnede med, at det indkomne Beløb kunde endeligt afskrives paa vort Tilgodehavende i Tyskland, naar Ratifikation af Slutprotokollen havde fundet Sted i det Omfang, denne selv forudsætter. I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge den højtærede Handelsminister, om han kan sige noget om, hvorledes det vil gaa, hvis det skulde vise sig, at dette Provenu maatte overstige vor Kvota-Del af Erstatningerne.

Den højtærede Handelsminister motiverede Lovforslaget overensstemmende med den Begrundelse, der ligger i Artikel 6, men føjede hertil den Motivering, at vi som allieret Nation maatte være forpligtet til at gennemføre et Lovforslag af denne Karakter. Hertil vil jeg dog gerne sige to Ting: Slutprotokollen er jo ikke ratificeret — og mig bekendt ikke af noget Land —, der er her kun Tale om Henstillinger, som det staar Staterne frit for, om de vil følge eller ej. For det andet vil jeg pege paa, at Artikel 6 jo selv indeholder en Bestemmelse om, at vi har fuld Valgfrihed med Hensyn til Formerne for Gennemførelsen af de Foranstaltninger, der her er Tale om. Jeg forstaar imidlertid paa den højtærede Handelsminister, at de Henstillinger, der ligger i Protokollen, er blevet forstærket over for os fra amerikansk og engelsk Side, og jeg forstod Ministerens Udtalelser saaledes, at man saa at sige har kædet Spørgsmaalet om Frigørelse af vore Tilgodehavender i De forenede Stater og England sammen med Gennemførelsen af dette Lovforslag, og dette maa antagelig være Forklaringen paa, at Lovforslaget er fremsat, før Ratifikation har fundet Sted. Jeg forstaar videre, at Begrundelsen for denne Sammenkædning skulde være, at man ellers risikerede, at tyske Tilgodehavender i Amerika og England blev frigivet via

Danmark. Jeg vilde dog tro, at man kunde hindre noget saadant uden at gaa til saa drastiske Foranstaltninger som dem, der her er Tale om, og egentlig havde det vel været det korrekteste, om Slutprotokollen fra Paris-Konferencen var forelagt til Ratifikation her, før dette Lovforslag blev fremsat. Jeg gaar ud fra, at det er den højtærede Udenrigsministers Fraværelse, der har hindret dette; jeg kunde dog tænke mig, at et andet Medlem af den høje Regering midlertidigt varetog Udenrigsministerens Funktioner, og at Regeringen derfor vel kunde have fremsat Forslag om denne Ratifikation. Men man kan ogsaa sige, at Faktorerne Orden er ligegyldig, idet jeg dog gerne vil understrege, at Vedtagelsen af dette Lovforslag ikke præjudicerer den danske Rigsdags Stilling til Slutprotokollen fra Paris-Konferencen.

Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne sige, at vi er klar over den reale Nødvendighed af at gennemføre Foranstaltninger i den Retning, som der her er Tale om. Jeg kunde maaske føje til, at jeg ikke har nogen Trang til at rejse en Diskussion — navnlig fordi det er helt nytteløst — om det rimelige eller urimelige i at paalægge et Udsnit af den tyske Befolkning, tyske Statsborgere i Udlandet og tyske Statsborgere, som ejer Værdier i Udlandet, den kollektive Straf, som en saadan Formuekonfiskation er. Man kunde maaske navnlig diskutere dette Spørgsmaal, naar det ses paa Baggrund af Lovforslagets andet Hovedformaal: at sikre Dækning for vore Tab under den tyske Besættelse. Det for os afgørende, naar vi principielt tiltræder Lovforslaget, er dette, at man maa hindre den tyske Infiltration i Danmarks Erhvervsliv, og jeg mener, at Hovedvægten maa lægges herpaa. Afgørende for os er imidlertid, at det i Slutprotokollens Artikel 6 udtrykkeligt hedder, at Konfiskationen skal omfatte tysk, fjendtlig Ejendom. Regeringen er gaaet den Vej at lade Lovforslaget omfatte al tysk Ejendom og derefter give Adgang til Dispensation, og den højtærede Handelsminister har motiveret dette med, at en Konstatering af, om visse bestemte Aktiver var fjendtlige eller ej, vilde forudsætte en meget dybtgaaende Undersøgelse og være særdeles vanskelig. Jeg kan nu ikke se, at den Undersøgelse, som i det enkelte Tilfælde maa foretages, bliver mere eller mindre vanskelig, om man gaar den ene eller den anden Vej, men jeg kan se, at Loven kommer til at virke meget, meget haardere, naar man gaar den Vej, den høje Regering har foreslaaet. Hvis man fastsætter i § 1,